

Fejlesztési Bizottság

2017/2206(INI)

24.4.2018

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Külügyi Bizottság részére

a világban az őslakos népeket érő jogsértésekről, köztük a nagyarányú
földszerzésről
(2017/2206(INI))

A vélemény előadója: Maria Heubuch

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. megállapítja, hogy a nagyarányú földszerzés, amelynek fő hajtóereje az agráripari, erdészeti, bioüzemanyag- és idegenforgalmi ágazat, gyakran vezet az emberi jogok megsértéséhez, ideértve az őslakos népek rákényszerítését lakóhelyük elhagyására és megfosztását a természeti erőforrásaik, például a víz feletti ellenőrzés gyakorlásától;
2. emlékeztet az EUSZ 21. cikkére, az EUMSZ 208. cikkére és az abban megfogalmazott, a szegénység felszámolására irányuló elsődleges célkitűzésre, valamint a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre, továbbá arra, hogy az Uniónak jogalapú megközelítést kell alkalmaznia a fejlesztésre vonatkozóan; üdvözli, hogy az Unió nemzetközi téren hozzájárult az őslakos népek jogainak az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban foglaltak szerinti előmozdításához és elismeréséhez; úgy véli azonban, hogy az őslakos népek jogainak támogatását jobban integrálni kell az EU fejlesztési fellépésébe, különösen a fenntartható fejlesztési célok végrehajtásával összefüggésben; emlékeztet arra, hogy a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus külön hangsúlyt helyez a legkiszolgáltatottabb csoportok, köztük az őslakos népek jogainak védelmére;
3. hangsúlyozza a fenntartható fejlesztési célok, különösen a 2. (az éhezés megszüntetése) a 4.5. (oktatáshoz való hozzáférés) és az 5. fejlesztési cél (nemek közötti egyenlőség) rendkívüli fontosságát az őslakos népek szempontjából; ismételten hangsúlyozza, hogy az őslakos népek világszerte számarányuknál nagyobb mértékben szenvednek az emberi jogok megsértése, a bűnözés, a rasszizmus, az erőszak, a természeti erőforrások kiaknázása, az egészségügyi problémák és a szegénység magas aránya miatt, hiszen a szegénységben élőknek 15%-át teszik ki, holott a világ népességének mindössze 5%-át adják; hangsúlyozza, hogy teljes körű és alapos védelmet kell biztosítani azon őslakos vezetők és emberijog-védők számára, akik felemelik szavukat az igazságtalanságok ellen;
4. emlékeztet arra, hogy a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó menetrend foglalkozik az őslakos népek fejlesztéssel kapcsolatos aggályaival, és kiemeli, hogy fokozott erőfeszítésre van szükség ennek végrehajtása során; hangsúlyozza az Őslakos Népek Fő Csoportja a Fenntartható Fejlesztésért (IPMG) megerősítésének szükségességét az őslakos népek jogainak és fejlesztési prioritásainak előbbre vitelére irányuló erőfeszítések koordinálását és összefogását szolgáló globális mechanizmusként; felkéri a Bizottságot, hogy alakítson ki jobb kapcsolatokat az IPMG-vel, és vonja azt be a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő platformba;
5. üdvözli, hogy a 2017. májusi tanácsi következtetésekből foglaltak szerint az Európai Tanács prioritássá tette az őslakos népek jogainak védelmét;
6. emlékeztet arra, hogy az EU kötelezettséget vállalt a jogalapú megközelítésre, amely magában foglalja az őslakos népeknek az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban meghatározott jogai tiszteletben tartását, és külön kiemeli az elszámoltathatóságot, a részvételt, valamint a megkülönböztetésmentesség elvét;

határozottan arra bátorítja az Uniót, hogy folytassa e jogalapú megközelítés gyakorlati megvalósítását minden fejlesztési tevékenységben, és a tagállamokkal közösen állítson fel munkacsoportot ebből a célból; kéri a vonatkozó végrehajtási terv egyértelmű határidőkkel és az előrelépést mérő mutatókkal való aktualizálását;

7. emlékeztet az EUMSZ 208. cikkére és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvére; aggodalommal állapítja meg, hogy az EU energiaügyi, mezőgazdasági, kereskedelmi és beruházási politikája a földszerzés mozgatórugójának bizonyult a harmadik országokban, és a nagyarányú földvásárlások negatív hatást gyakorolnak az őslakos népek földhöz jutására; sajnálatosnak tartja, hogy a megújulóenergia-irányelv folyamatban lévő felülvizsgálata során mindeddig nem vezettek be olyan szociális és fenntarthatósági kritériumokat, amelyek figyelembe veszik a nagyarányú földszerzés kockázatát; emlékeztet arra, hogy az irányelvnek összhangban kell lennie a birtokjogra vonatkozó nemzetközi normákkal;
8. riasztónak tartja azon állításokat, melyek szerint a hivatalos fejlesztési támogatás keretében finanszírozott egyes együttműködési programok, különösen éghajlatváltozás mérséklésére és a források kombinálására irányuló projektek negatívan befolyásolták az őslakos népek jogait; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja ki megfelelően ezeket az állításokat, és gondoskodjon a jogalapú megközelítés szigorú alkalmazásáról és tiszteletben tartásáról a hivatalos fejlesztési támogatás keretében finanszírozott valamennyi projektben, különös tekintettel az őslakos népek jogaira; sajnálatosnak tartja, hogy a REDD+ programnak nem sikerült birtokjogokat biztosítani a helyi erdei közösségek számára; rámutat arra, hogy az illegális fakitermelés megszüntetése érdekében létrehozott FLEGT-kezdeményezés az erdészeti irányítás és a bűnüldözés javítása révén elősegítheti a REDD+ program hatékonyabbá tételét; üdvözlö, hogy a Párizsi Megállapodás támogatja az őslakos népek védelmét; sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok támogassák az emberi jogi kötelezettségek, köztük az őslakosok jogaival kapcsolatos kötelezettségek beépítését az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó valamennyi belföldi és nemzetközi eszközbe, és szorgalmazza hatékony panasztételi és jogorvoslati mechanizmusok létrehozását;
9. felszólítja az uniós küldöttségeket, hogy az emberi jogok megsértésének azonosítása és megakadályozása érdekében erősítsék meg az őslakosokkal folytatott párbeszédet; sürgeti különösen a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy hatékony közigazgatási panasztételi mechanizmust az emberi jogok hivatalos fejlesztési támogatás által támogatott tevékenységek okozta megsértése és más káros hatások áldozatai számára a vizsgálatok megkezdése és a megbékélési folyamatok elindítása céljából; hangsúlyozza, hogy e mechanizmusnak szabványosított eljárásokból kell állnia, és közigazgatási, tehát az igazságszolgáltatási mechanizmusokat kiegészítő jellegűnek kell lennie;
10. kiemeli, hogy a FLEGT cselekvési terv és különösen az önkéntes partnerségi megállapodások jelentősebb szerepet játszhatnak az őslakos és erdei közösségek érvényesülésének erősítésében számos trópusi erdőkkel borított országban, és sürgeti az Uniót és az önkéntes partnerségi megállapodásokban részt vevő partnereket, hogy biztosítsanak nagyobb szerepet e közösségek számára a nemzeti szakpolitikai folyamatokban; felkéri az Uniót, hogy nyújtson nagyobb pénzügyi és műszaki segítséget a partnerországoknak az erdei ökoszisztémák – többek között az irányítás

javítása révén történő – védelme, fenntartása és helyreállítása érdekében, továbbá tisztázza és erősítse meg a földbirtokhoz kapcsolódó jogokat, az emberi jogok tiszteletben tartását, ideértve az őslakos népek jogait is, valamint támogassa a közösségi jogokat megőrző védett területeket;

11. hangsúlyozza egyedi intézkedések elfogadásának szükségességét a konfliktusövezetből származó faanyagok kérdésének kezelése és az erdőátalakításból származó faanyag áramlásának megállítása érdekében, valamint azzal a céllal, hogy eltereljék a beruházásokat az erdőt károsító tevékenységektől, amelyek következtében a helyi és őslakos közösségek kénytelenek elhagyni a lakóhelyüket; felkéri az Uniót, hogy egy erdőirtásra, erdőpusztulásra és az erdei közösségek birtokjogainak tiszteletben tartására vonatkozó új uniós cselekvési terv részeként fogadjon el további intézkedéseket az erdei ökoszisztémák és az ott élő közösségek védelmének és helyreállításának támogatására, valamint az erdőirtás uniós ellátási láncokból való kiküszöbölésére;
12. felkéri a fejlesztési partnereket, hogy az „üres”, „hasznosítatlan” vagy „nem használt” minősítésű földterületek hasznosításának megváltoztatása előtt végezzenek alapos vizsgálatokat, mivel ez veszélyeztetheti az őslakos népek megélhetését és termőföldhöz, erdőkhöz vagy természeti erőforrásokhoz való hozzáférését; emlékeztet, hogy az őslakos népeket nem szabad földjeik vagy területeik elhagyására kényszeríteni, és ha szükségesnek ítélik áthelyezésüket, az érintett személyeknek igazságos, tisztességes és méltányos kompenzációban kell részesülniük; külön felhívja a figyelmet a nomád állattenyésztést folytató népek sajátos helyzetére;
13. emlékeztet arra, hogy a világ erdeinek 80%-a őslakos népek hagyományos földjét és területét képezi; hangsúlyozza az őslakos népek létfontosságú szerepét a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásban és a biológiai sokféleség megőrzésében; emlékeztet, hogy az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye felszólítja a szerződő fél államokat, hogy a REDD+ végrehajtása során biztosítékként tartsák tiszteletben az őslakos népek ismereteit és jogait; sürgeti a partnerországokat olyan intézkedések elfogadására, amelyek ténylegesen bevonják az őslakos népeket az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és az éghajlatváltozás mérséklését célzó intézkedésekbe;
14. felhívja a partnerországokat annak biztosítására, hogy az őslakos népek – egyéni és kollektív jogaik elismerésének első lépéseként – egyetemes hozzáféréssel rendelkezzenek nemzeti népszerűségi nyilvántartásukhoz; felkéri az Uniót, hogy támogassa a partnerországokat az anyakönyvi hivatalok létrehozásában és megfelelő irányításában;
15. sajnálatosnak tartja, hogy a nagyarányú földszerzés által sújtott országok közül sokban az őslakos és a legeltető állattenyésztést folytató népek korlátozott módon férnek hozzá az igazságszolgáltatáshoz és a jogorvoslathoz a gyenge kormányzás miatt, valamint azért, mert földhöz fűződő jogaikat nem ismerik el hivatalosan a helyi vagy nemzeti jogi keretrendszerekben; megállapítja, hogy a legeltetési jogok és a közös legelők például szokásjogon és nem szerzett tulajdonjogon alapuló hagyományos földhasználati jogoknak tekinthetők; ösztönzi a partnerországokat, hogy ismerjék el és védjék meg a legeltető állattenyésztést folytató és őslakos népek földjeik és természeti erőforrásaik szokásjogon alapuló birtoklásához és ellenőrzéséhez való jogait, ahogyan azt az Egyesült Nemzetek őslakos népek jogairól szóló nyilatkozata, valamint a Nemzetközi

Munkaügyi Szervezet (ILO) 169. számú egyezménye is rögzíti, azaz a földhasználat kollektív nyilvántartásba vételének lehetővé tételével és a termőföldhöz való méltányosabb hozzáférés biztosítására irányuló politikák alkalmazásával; felkéri az Uniót, hogy „A termőföld és más természeti erőforrások használatának felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes irányelvek” című dokumentumban foglaltaknak és a nemzetközi emberi jogi jogszabályoknak megfelelően támogassa a partnerországokat ebben, valamint a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvének alkalmazásában a nagymértékű földvásárlásoknál; felkéri emellett az EU-t, hogy támogassa a partnerországokat a földtulajdonra vonatkozó jogszabályaik azáltal történő javításában, hogy elismerik a nők egyetemes jogát a teljes jogú tulajdonosként való földhöz jutásra;

16. hangsúlyozza továbbá azt is, hogy tiszteletben kell tartani és támogatni kell az őslakos népek ősi jogait, a partnerországok pedig felelősséggel tartoznak azok teljes körű és hatékony védelméért; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hiányoznak az őslakos népek döntéshozatalban való részvételének lehetőségei; hangsúlyozza, hogy el kell ismerni az őslakos népek politikai és szociális jogait, köztük az aktív és passzív választójogot; felkéri a partnerországokat, hogy kötelezzék el magukat az őslakos népeket hátrányosan érintő diszkrimináció felszámolása mellett, továbbá felkéri az EU-t, hogy aktívan támogassa ezt a folyamatot;
17. felkéri a nemzetközi közösséget, hogy ismerje el és szilárdítsa meg az őslakos népekre jellemző irányítási és képviselési formákat a helyi, nemzeti és regionális hatóságokkal és a magánszektorral folytatandó konstruktív párbeszéd kialakítása céljából;
18. rámutat, hogy a világon 200–500 millió ember folytat legeltető állattartást, és hogy a legeltető állattartás központi jelentőségű megélhetési stratégiát jelent Kelet-Afrika alacsony csapadékhozamú területein és hegyvidéki régióiban; hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében elő kell mozdítani a fenntartható legeltető állattenyésztést; arra buzdítja az Uniót és tagállamait, hogy támogassák az afrikai kormányzati struktúrát és különösen az Afrikai Emberi Jogi és Népjogi Bíróságot annak érdekében, hogy végrehajtsák az Afrikai Unió afrikai legeltető állattenyésztésre vonatkozó szakpolitikai keretét, és szélesebb értelemben elismerjék a legeltető állattenyésztést folytatók és az őslakos népek jogait ősi földjeik közösségi tulajdonával kapcsolatban, jogukat a természeti erőforrások feletti szabad rendelkezéshez, valamint saját kultúrájukhoz és vallásukhoz fűződő jogaikat;
19. kiemeli azt a többszörös megkülönböztetést, amellyel az őslakos nők szembesülnek, akiket különösen sújt az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, valamint az egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya, és akik így nagyobb valószínűséggel válnak az emberkereskedelem és az erőszak áldozataivá; kéri az EU-t és a partnerországokat, hogy mozdítsák elő az őslakos nők társadalmi szerepvállalását, különösen a termelési erőforrásokhoz és a mezőgazdasági inputanyagokhoz való egyenlő hozzáférési joguk megerősítésével, ideértve a tulajdonhoz való jogot is;
20. rámutat, hogy az őslakos közösségekben élő nőknek és fiataloknak joguk van a szexuális és reprodukció egészséghez; szorgalmazza az e kérdésekkel foglalkozó civil társadalmi szervezetek támogatását;
21. aggodalommal állapítja meg, hogy a bányászattal, kőolaj- és földgázkitermeléssel

- kapcsolatos emberi jogi kockázatok aránytalan mértékben sújtják az őslakos népeket; felkéri a fejlődő országokat, hogy ezekben az ágazatokban minden új tevékenység megkezdése előtt végezzenek kötelező emberi jogi hatásvizsgálatot, és hozzák nyilvánosságra ezek megállapításait; hangsúlyozza, hogy a koncessziók odaítélését szabályozó jogszabályoknak a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezésre vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmazniuk; javasolja, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) terjessze ki normáit a helyi és őslakos közösségek emberi jogainak védelmére;
22. felszólítja az Európai Unió állami és magánszektorban tevékenykedő partnereit, hogy nyújtsanak átfogó és elérhető tájékoztatást a gyakran a nyersanyag-kitermelő iparágakhoz vagy egyes fejlesztési projektekhez kapcsolható és azok vonatkozásában dokumentált emberijog-sértésekkel kapcsolatban (például az őslakos nők és gyermekek, köztük fogyatékossgal élők ellen elkövetett szexuális erőszak, a bírósági eljárás nélküli kivégzések, a talajromlás és a vízforrások, valamint a talaj szennyezésének szaporodó esetei), valamint az áthelyezési folyamatokkal és az alternatív áttelepítések jellemzőivel kapcsolatban;
23. hangsúlyozza, hogy a kétoldalú beruházási megállapodások negatív hatást gyakorolhatnak az őslakos népek jogaira, és korlátozhatják a döntéshozatalban való részvételüket; emlékeztet a kormányok közérdekű szabályozáshoz való jogára; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi beruházási megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk a nemzetközi emberi jogi szabályokat, köztük az őslakos népekkel kapcsolatos rendelkezéseket, és nagyobb átláthatóságot szorgalmaz ebben a tekintetben, elsősorban megfelelő konzultációs eljárások és mechanizmusok őslakos népekkel folytatott együttműködés keretében történő létrehozásával; felszólítja a beruházásokat finanszírozó fejlesztésfinanszírozási intézményeket, hogy erősítsék meg emberi jogi biztosítóikat annak biztosítása érdekében, hogy a fejlődő országok földjének és erőforrásainak kiaknázása ne vezessen az emberi jogok megsértéséhez vagy visszaélésekhez, különös tekintettel az őslakos népekre;
24. sürgeti az Uniót annak biztosítására, hogy minden beruházási és kereskedelmi megállapodása tartalmazzon kötelező és független előzetes és utólagos emberi jogi hatásvizsgálatra, átvilágítási követelményekre és tényleges elszámoltathatósági mechanizmusokra vonatkozó rendelkezéseket; hangsúlyozza olyan adatbázisok létrehozásának szükségességét, amelyek rendszeresen rögzítik és nyilvánosságra hozzák az uniós szereplők részvételével harmadik országokban létrejött földüzleteket a nagyobb átláthatóság és végső soron a nagyobb elszámoltathatóság biztosítása érdekében;
25. üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatások kötelező részét képezik majd a külső beruházási tervnek; kitart amellett, hogy ezeknek a hivatalos fejlesztési támogatás által finanszírozott valamennyi uniós külső fellépés esetében kötelező érvényűvé kell válniuk;
26. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok európai egyezménye meghatározza az államok belföldi és területen kívüli kötelezettségeit az emberijog-sértések áldozatai számára nyújtott jogorvoslathoz való hozzáférés biztosításával kapcsolatos feladatai tekintetében; felhívja az Uniót, hogy hozzon jogilag kötelező érvényű intézkedéseket

annak érdekében, hogy az európai gazdasági társaságok és pénzügyi szervezetek elszámoltathatók legyenek az emberi jogok harmadik országokban való megsértéséért, és biztosítson hatékony jogorvoslati, panasztételi és szankcionálási mechanizmusokat, nagyarányú földszerzésben való részvételük eseteit is beleértve;

27. sajnálatosnak tartja a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keretrendszer, valamint az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek súlyos hiányosságait az őslakos népek jogai és földhöz való jogai tekintetében; felkéri az Uniót, hogy vegyen részt konstruktív módon az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a transznacionális vállalatok és egyéb vállalkozások tevékenységeinek a nemzetközi emberi jogi előírások keretében történő, jogilag kötelező érvényű szabályozására irányuló nemzetközi eszközzel kapcsolatos munkájában; amíg ez a munka folyamatban van, ösztönzi a vállalatokat a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatások üzleti magatartási kódexekben vagy más önkéntes keretrendszerekben történő elismerésére; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy első lépésként indítsa el a felelős üzleti magatartásra vonatkozó cselekvési tervet, amelyet a Tanács a 2016. júniusi következtetéseiben üdvözölt;
28. szívből üdvözli az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, kötelező erejű ENSZ-egyezmény kidolgozása keretében megkezdett munkát, amely véleménye szerint fokozni fogja a vállalati társadalmi felelősségvállalást, és visszaszorítja a büntetlenséget; sajnálatosnak tartja az e folyamattal kapcsolatban tanúsított hátráltató magatartást, és felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy konstruktívan vegyenek részt e tárgyalásokban;
29. hangsúlyozza, hogy az EU fogyasztási szokásai kihatnak az őslakos népekre, például a természeti erőforrások kiaknázása révén; kitart amellett, hogy az Uniónak valamennyi szakpolitikája tekintetében biztosítania kell a koherenciát és a következetességet, valamint felelősen kell eljárnia a fejlődő országokban; felkéri továbbá az Uniót, hogy rendszeresen értékelje fejlesztési, mezőgazdasági, kereskedelmi és energiapolitikájának a kiszolgáltatott emberek megélhetésére gyakorolt hatását;
30. rávilágít az élelmiszerhez való jog és az őslakos népek földhöz való joga közötti összefüggésre; rámutat, hogy a világ őslakos népeinek helyzetéről szóló ENSZ-jelentés szerint az új technológiák, például a jobb vetőmagok, műtrágyák és növényvédő szerek terjesztése, a mezőgazdasági haszonnövények és a nagy ültetvényes rendszerek bevezetése környezetkárosodást okoztak, és ökoszisztémákat pusztítottak el, ami számos őslakos közösséget sújtott olyan mértékben, hogy kénytelenek voltak máshová áttelepülni; bírálja, hogy a harmadik országokból származó fenntarthatatlan, általában monokultúrákból származó behozatal – például a szója- és a pálmaolajimport – gyakran erdőirtással jár, ezáltal élőhelyeket pusztít el, és lakóhelyük elhagyására kényszeríti az ott élő őslakos népeket; ezzel összefüggésben a növényi fehérje behozatala esetében fenntarthatósági kritériumok bevezetését szorgalmazza;
31. rámutat, hogy az ENSZ Közgyűlése 2019-et az őshonos nyelvek nemzetközi évévé nyilvánította; hangsúlyozza, hogy a kultúra a fejlődés egyik tényezője;
32. felhívja a figyelmet a diaszpórák szerepére, amelyek kapcsolódási felületként és ismereteket továbbító csatornákként működhetnek az őslakos népek felé;

33. rámutat, hogy az Unióban még sokat tanulhatunk a fenntartható hasznosításról – például az erdők tekintetében – az őslakos népektől, akik életmódjuk miatt ráadásul alig járulnak hozzá az éghajlatváltozáshoz, de az különösen sújtja őket, például az aszályok, illetve az elsivatagosodás miatt, és e hatás különösen súlyosan érinti a nőket;
34. kiemeli, hogy az Európai Uniónak és tagállamainak komoly kötelezettségvállalásokat kell tenniük arra, hogy a fogyatékossgal élő őslakos gyermekek kérdését beépítik a nemzetközi együttműködéssel és külkapcsolatokkal összefüggő valamennyi szakpolitikába, fellépésbe és programba;
35. sürgeti az Uniót annak biztosítására, hogy az őslakos közösségekben élő fogyatékos személyek szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezését figyelembe vegyék az EU őslakos népeket érintő fejlesztési projektjei során, gondoskodva arról, hogy az EU által finanszírozott vagy támogatott, őslakos területekkel kapcsolatos projektekre vonatkozó tájékoztatás és dokumentáció elérhető legyen a fogyatékossgal élő őslakos személyek számára.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 14 -: 0 0: 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličã, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Pál Csáky, Monika Vana

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

14	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

8	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás